

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.III.20.897/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Hevesi Ügyvédi Iroda cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes képviselője: Dr. Németh Péter László ügyvéd cím2

A per tárgya: szerződésből eredő követelés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.070/2024/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Szegedi Járásbíróság 21.P.20.531/2023/40. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperesi társaság – többek között – mezőgazdasági gépek kereskedelmével foglalkozik, az alperes mezőgazdasági termelő tevékenységet folytat. Az alperes tulajdonában állt egy Claas Axion 820 típusú, 2012. gyártású évű traktor (a továbbiakban: traktor), melyet 2015 táján vásárolt használtan. Az alperes egy új John Deere típusú traktort kívánt vásárolni a felperestől a tulajdonában lévő használt traktor beszámításával. Az alperes megkeresésére a felperes képviseletében eljáró munkavállaló 2022. április 25-én az alperes telephelyén elvégezte a traktor állapotfelmérését, amelynek eredményét állapotfelmérő lapon rögzítette. Az alperes vállalta a vizsgálat során feltárt hibakód (piros fülke szintezési hibaüzenet) saját költségén való töröltetését, amelynek eleget is tett.

[2] A felek 2022. április 27-én a traktorra 14.000.000 forint/áfa ellenértéken gépvásárlási/kompenzációs megállapodást kötöttek; a birtokbaadás időpontját legkésőbb 2022. május 27-ében rögzítették. A felperes az alperes által megvásárolni kívánt John Deere típusú traktort a megállapodás megkötésének időpontjában nem tudta az alperes birtokába bocsátani, ezért abban is megállapodtak, hogy amíg a traktor az alperes birtokában marad, azt mezőgazdasági munkák végzéséhez használhatja. A traktor birtokbavétele 2022. június 27-én történt meg újabb átvizsgálás nélkül, amely időpontig az alperes a traktort magágy előkészítési munkákra használta.

[3] A felperes a traktort továbbértékesítési céllal vásárolta meg, és azt a telephelyén az udvaron tárolta. A felperes megbízásából az A. Kft. 2022. július 18-án a traktort átvizsgálta és váltómeghibásodást észlelt, erről a felperest 2022. augusztus 19-én értesítette. A felperes a közölt hiba kapcsán 2022. szeptember 1-jén írásban az alperes felé kellékszavatossági igényt érvényesített, amelyet az alperes írásban visszautasított. A felperes megbízásából eljáró magánszakértő 2023. január 27-én műszaki szakértői véleményt készített, amely szerint a

feltárt hibák az általános használatot jelentősen meghaladják, az aktív biztonsági berendezést érintik, kizárják a traktor rendeltetésszerű és biztonságos használatát. A váltóhibára utaló jellemző fémes hang nehezen észrevehető, a 2022. április 25-én elvégzett állapotfelmérés során megtett próbaúton nem volt felismerhető. A hibákat a korábban történt helytelen, túlzott terhelésű kezelés és a szakszerűtlenül elvégzett szerelés okozta. A javítás kalkulált költsége 4.210.516 forint. A szakértői vizsgálatot követően a traktort a felperes az A. Kft.-nél megjavíttatta, melynek költsége 4.228.033 forint volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében 4.228.033 forint tőke és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest hibás teljesítésre alapított kellékszavatossági igény címén. Jogi érvelése szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:157. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az alperes hibásan teljesített, a hiba a rendeltetésszerű biztonságos használatot nem teszi lehetővé; a hiba már a teljesítés időpontjában is megvolt, amelyet a szerződéskötéskor nem ismert és nem is ismerhetett fel; az alperes a hiba kijavítását nem vállalta. A hibát a Ptk. 6:159. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján az alperes költségére kijavíttatta, amelynek megfizetésére az alperes köteles.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Tényként állította, hogy a szerződés megkötésekor, majd a traktor felperes részére való átadásakor az utóbb jelzett hiba nem állt fenn; amennyiben pedig a hiba fennállt, azt a felperesnek már a szerződés megkötését megelőző állapotfelmérés során észlelnie kellett volna. Az általa nyújtott szolgáltatásnak „rejtett” hibája nem volt, a Ptk. 6:157. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítés nem történt.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A magánszakvéleményt – annak szóbeli kiegészítését követően is – aggályosnak találta. A perben beszerzett egyéb bizonyítékok alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy amennyiben az lenne megállapítható, miszerint a hiba az adásvétel időpontjában már fennállt, úgy a szakértő által megjelölt hiba nem tekinthető rejtett hibának. A kellő szakértelemmel bíró és laikusnak nem tekinthető felperesi munkavállalónak ugyanis az átvizsgáláskor már észlelnie kellett volna a fémes, kopogó, csattogó hangot, amit részben az okirati bizonyítékok, részben tanúvallomás tartalmaz.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest. Jogi indokolásában kiemelte, hogy a szolgáltatásnak a szerződésben vagy a jogszabályban megállapított minőségi követelményeknek a teljesítéskor kell megfelelnie. A Ptk. nem írja elő a jogosult számára a szerződés tárgyát képező szolgáltatás szerződés kori megvizsgálásának kötelezettségét; ilyen előírást a Ptk. 6:157. § (1) bekezdése {azonosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény [a továbbiakban: régi Ptk.] 305. § (1) bekezdésével} sem tartalmaz; az azonban elvárható, hogy kellő körültekintéssel járjon el. E

körbe tartozik, hogy a dolgot megtekintse, a rendelkezésére bocsátott műszaki és egyéb dokumentációt áttanulmányozza, ezek alapján megismerje a szolgáltatás tulajdonságait, speciális szakértelem nélkül felismerhető esetleges hiányosságait. Felismerhetőnek azokat a hibákat kell tekinteni, melyeket az általában elvárható módon, kellő körültekintéssel eljáró jogosult a részére adott tájékoztatás, a szerződéskötés körülményei, illetve a szolgáltatás természete alapján észlelhetett, felismerhetett, számításba vehetett.

[8] Az elvégzett anyagi jogi felülbírálat során a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítve megállapította, hogy a magánszakértői vélemény – annak szóbeli kiegészítésével – aggálytalan. A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy felperes a szakvéleménnyel és a perben beszerzett egyéb bizonyítékokkal a hibás teljesítés tényét, és annak jogkövetkezményeként az általa mással kijavítottatott hiba javítási költségének összegét, továbbá annak számlával igazolt megfizetését sikerrel bizonyította. Ezért az általa előterjesztett, a Ptk. 6:159. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti [azonosan a régi Ptk. 306. § (1) bekezdés *b)* pontjával], a kötelezett költségén történő kijavíttatás iránti kereseti kérelme alapos.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, amelyet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára, valamint a (3) bekezdésére alapított. A felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Állítása szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:157. § (1) bekezdését [azonosan a régi Ptk. 305. § (1) bekezdésével].

[10] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében előadta, hogy a felülvizsgálat engedélyezése a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt, figyelemmel arra, hogy a másodfokú ítélet indoklásában megfogalmazott jogi érvelés megbontja az eddigi töretlen – az elsőfokú ítéletben megjelenő – bírói gyakorlatot. E körben az elsőfokú ítéletet idézve utalt a Kúria Pfv.V.21.203/2012/6. számú (közvetéve: EBH2013.P.7.) és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.22.175/2010. számú (közvetéve: BH2012.36) határozatára. E határozatok szerint a hibás teljesítés szempontjából a szerződéskötéskor ismert hibák körébe azok tartoznak, amelyekről a jogosultnak a szerződéskötéskor ténylegesen tudomása volt. Ennél tágabb értelemben felismerhető hibának minősülnek az ún. nyílt, tehát az egyszerű észleléssel megállapítható hibák; továbbá azok a hibák is, amelyeket a jogosultnak a kötelezett tájékoztatása, a szerződéskötés körülményei, illetőleg a dolog életkora, állapota és használati foka alapján egyébként számításba kellett vennie; valamint azok a hibák is, amelyek fennállása, illetve jelentkezése a ténylegesen ismert, illetve a nyílt hibákra tekintettel a szerződéskötéskor alappal feltételezhető, előrelátható. A kötelezett mentesül a hibás teljesítés valamennyi következménye alól, ha bizonyítja, hogy a jogosult a hibát a szerződéskötés időpontjában ismerte, vagy ismernie kellett, ez utóbbi alatt értve azt, hogy a jogosultnak kellő gondossággal eljárva számítania kellett a szolgáltatott dolog teljesítéskori hibájára

[11] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor a jogszabály szerint elvárt ún. „kellő körültekintés” az esetleges hibák tekintetében független lehet a jogosult személyétől, lehetőségeitől, az ellenőrzés elvárható időpontja, illetve a később már valóban teljesített gondosság igénytől.

[12] Az alperes előadása szerint a felülvizsgálat engedélyezését a jogerős ítéletének a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérése is indokolja, mivel a jogerős ítélet eltért a Kúria Pfv.V.21.203/2012/6. számú (közzétéve: EBH2013.P.17.) döntésétől. A fentiekben idézettek szerint ugyanis felismerhető hibának minősülnek azok a hibák is, amelyek fennállása, illetve jelentkezése a ténylegesen ismert, illetve a nyílt hibákra tekintettel a szerződéskötéskor alappal feltételezhető, előre látható. A közzétett döntés indokolásának [33] pontja egyértelműen rögzíti az elvárható gondosság követelményét, amelyre a másodfokú bíróságnak is figyelemmel kellett volna lennie.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A Kúria előjáróban rögzíti, mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért a Pp. 408. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében az alperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[14] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Elvárás továbbá a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához –, hogy tartalma teljesítse a Pp. 410. § (2) bekezdésében írtakat: jelölje meg a támadott ítéletet, az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével, továbbá – hivatkozását követve – az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését, vagy a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[15] A Kúria először a mérlegelést nem tűrő engedélyezési ok fennállását vizsgálta.

[16] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Gfv.V.30.454/2022/2., Pfv.II.20.782/2022/3, Pfv.IV.20.742/2023/2.).

[17] Az alperes ezen engedélyezés iránti kérelmét lényegében arra alapította, hogy a másodfokú bíróság a Kúria közzétett határozatától eltérően értelmezte a felismerhető hiba, illetőleg a szerződéskötéskori, a szerződés tárgyával kapcsolatos elvárható gondosság fogalmát, tartalmát, mert az adott tényállás mellett hibás teljesítést megalapozó rejtett hibának tekintette a váltó meghibásodását annak ellenére, hogy az – amennyiben a teljesítéskor

valóban fennállt – a felperes számára elvárható gondosság tanúsítása mellett felismerhető kellett, hogy legyen.

[18] A másodfokú bíróság azonban a Kúria megítélése szerint nem értelmezte a Kúria közzétett határozatában írtaktól eltérően a felismerhető hiba fogalmát. A jogerős ítélet [38] bekezdése a referenciahatározatban foglaltakkal maradéktalanul összhangban áll, amikor hangsúlyozza, hogy a jogosultnak a szolgáltatás megvizsgálásakor az elvárható, kellő körültekintéssel kell eljárnia. Ennek megfelelően határozta meg a felismerhető hiba fogalmát is, értve ezalatt azokat a hibákat is, amelyeket az általában elvárható módon, kellő körültekintéssel eljáró jogosult a részére adott tájékoztatás, a szerződéskötés körülményei, illetve a szolgáltatás természete alapján észlelhetett, felismerhetett, számításba vehetett. A Kúria megjegyzi, az engedélyezés iránti kérelem 2.3. pontjának első bekezdésének végén idézőjelek között szereplő hosszú szövegrész nem a referenciahatározatból származik.

[19] A jogerős ítélet indokolásából egyértelműen kitűnően az alperes számára kedvezőtlen érdemi döntés nem a hibás teljesítés megállapítását kizáró ismert vagy felismerhető hiba fogalmának a referenciahatározattól eltérő értelmezésén alapul, hanem azon, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés *a)* és *c)* pontja alapján elvégzett anyagi jogi felülbírálat eredményeként az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontot foglalt el a szakvélemény aggályossága, végső soron a hiba minősítése kérdésében, vagyis másként, végeredményét tekintve az alperes számára kedvezőtlen következtetésre jutva mérlegelte a perben keletkezett bizonyítékokat. Az viszont nem a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakaszt érintő kérdés, hogy az adott ügyben az első-, vagy másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésekor és a tényállás megállapításakor milyen következtetéseket von le (Kúria Pfv.II.20.640/2021/2., Pfv.II.20.851/2021/2., Pfv.V.20.942/2021/5., Pfv.III.21.068/2023/2., Pfv.VI.20.992/2023/2., Pfv.IV.20.929/2024/2.).

[20] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján tehát a felülvizsgálat – a megjelölt referenciahatározattól való eltérés hiányában – nem engedélyezhető.

[21] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára is alapította. Ez esetben a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[22] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjában szabályozott engedélyezési ok első feltételét értelmezve úgy foglalt állást, hogy az akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás

hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.II.21.100/2022/2., Pfv.V.21.274/2022/2., Pfv.V.20.124/2024/2.)

[23] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Ennek megfelelően a Pp. 410. § (2) bekezdés *ca)* pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelem tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Ennek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdésének *a)* pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[24] Az előzőeknek megfelelően a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatára alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.I.20.307/2021/2.).

[25] Az alperes ebben az esetben arra hivatkozott, hogy az esetleges hibák tekintetében a jogszabály szerint elvárt ún. „kellő körültekinítés” kérdésében egységes bírói gyakorlattól tért el a jogerős ítélet. Az alperes az egységes gyakorlatot – idézve az elsőfokú bíróság indokolását – a Legfelsőbb Bíróság és a Kúria egy-egy határozatával szemléltette. A Kúria azonban a fentiekben már rögzítette, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja első fordulatára alapított engedélyezés iránti kérelem akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást. Ehhez képest az alperes maga jelölte meg a Kúria Pfv.V.21.203/2012/6. számú (EBH2013.P.17.) határozatát, amely a BHGY-ban közzétételre került. Ez pedig önmagában kizárja a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára alapított engedélyezési kérelem teljesítését.

[26] Utal ugyanakkor a Kúria arra is, hogy a másodfokú bíróság a jogerős ítélet idézett [38] bekezdésében a szolgáltatás megvizsgálásakor maga is az elvárható, kellő körültekinítés fontosságát hangsúlyozza. Azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra helyezkedett, amelynek felülvizsgálata – a fentiek szerint – nem a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásra tartozó kérdés. Következésképp a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatára alapítottan a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető.

[27] A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulatában szabályozott engedélyezési ok – tekintetében pedig tehát azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.V.20.396/2023/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3.). Az alperes azonban ebben az esetben nem nyilatkozott arról, hogy mi indokolná az egységes gyakorlattól való eltérést, annak továbbfejlesztését. Ellenkezőleg, a fennálló gyakorlat fontosságát, a továbbiakban való fenntartását hangsúlyozta.

[28] Mindezek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első és második fordulata szerinti engedélyezés feltételeinek egyike sem állt fenn, következésképpen e jogszabályhely alapján sem volt lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére.

[29] A Kúria ezért a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[30] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[31] I. A joggyakorlat egységének biztosítására alapított hivatkozás alapján a felülvizsgálat nem engedélyezhető, amennyiben a Kúria a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben BHGY-ban közzétett határozatában már állást foglalt.

II. A Kúria a közzétett határozatától jogkérdésben eltérésre alapított kérelem esetén megtagadja a felülvizsgálatot, amennyiben a jogerős határozat nem tér el a referenciahatározattól.

Az alkalmazott jogszabályok

[32] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 408. § (1) bekezdés, 409. § (2) bekezdés *a)* pont, (3) bekezdés, 411. § (1)-(2) bekezdés.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró